

synderlig gunstige. Vi møde der de samme Klager over Tilbagegang, og man kan der bestemt pointere, at Eiendommene ere faldne i Pris og Værdier i meget betydelig Grad. Heller ikke her ere Statens Værdier søgde. Se vi paa den sidste Høst, er den jo falden ud til at være noget under Middelhøst, og i mange Egne er den endog yderlig slet. Men nu vil man maasse sige, at alt dette er ikke tilstrækkeligt til at godtgjøre, at der virkelig har fundet en betydelig Tilbagegang Sted; dette vil man ikke lade sig bevæge af, der er jo et gammelt Ord, der siger, at der er Guld, som altid flage, ligesom der er visse Sætte, der aldrig blive fulde. Jeg har derfor ment, at det kunde have Betydning for Bedømmelsen af Landets Tilstand at hente noget Materiale fra det statistiske Bureau, et Kontor, som jeg har megen Respekt for, og hvis Resultater, jeg tror, maa være anvendelige til dette Diemed. Man vil deraf se, at der i Løbet af Tiaaret 1875—85 — jeg gaar ud fra det mindeværdige Aar 1875, fordi jeg veed, at det for alle Medlemmer har stor Betydning — har der været en Nedgang i Danmarks Ind- og Udførsel af Varer af 614 Millioner Kr., det vil sige, der har i vor Om sætning med Udlandet været en Forringelse af Værdier hos os i disse 10 Aar af 614 Millioner Kr. Jeg skal nu ikke besvære ærede Medlemmer med at opregne Tallene for hvert enkelt Aar, men holde mig alene til 2 Aar, nemlig til de 2 Aar, hvor Forskjellen er størst, og hvor den er lavest. Det Aar, hvor Forskjellen imellem Landets Indførsel og Udførsel af Varer har været størst, er 1884. Der have vi en samlet Indførsel, der repræsenterer en Værdi af 274 Millioner Kr., og en Udførsel, der beløber sig til 178 Millioner Kr. Vi have altsaa her en Underbalance af 96 Millioner Kr. Det Aar, hvor Forskjellen er mindst, er 1880. Der repræsenterer Indførselen 227 Millioner Kr. og Udførselen 197 Millioner Kr., altsaa er der en Underbalance af 30 Millioner Kr. Alle de øvrige Aar ligge derimellem, men alle have de Underbalance. Den stiger fra 30 Millioner Kr. til 96 Millioner Kr., og der har altsaa i Gjennemsnit i vor Om sætning med Udlandet været en Underbalance aarlig af 60 Millioner Kr. Det vil, opstillet paa en saadan Maade, sige, at der i vor Om sætning med Udlandet er en Tilbagegang af 34 pCt. af den samlede Indtægts Værdi, eller med andre Ord, at der behøves 3 Aars Gjennemsnitsindtægt for at naae en ordnind Balance. De se altsaa, at Tilbagegangen i Landets Værdier i disse 10 Aar ikke har været saa ganske ringe, da den repræsenterer det Samme som Gjennemsnits-

indtægten for 3 Aar. Om Forholdene siden ere blevne bedre, ville de efterfølgende Oplysninger nærmere betegne. I 1886 har Indførselsværdien været 211 Millioner Kr. og Udførselsværdien kun 166 Millioner Kr. Der har altsaa været en Nedgang af 45 Mill. Kr. I 1887 er Indførselsværdien 250 Mill. Kr. og Udførselsværdien 187 Mill. Kr., der er altsaa en Nedgang af 63 Millioner Kr., hvilket for disse to Aar udgjør en Nedgang af 108 Millioner Kr. Sammenholder man dette med, hvad jeg har anført om de forudgaaende 10 Aar, nemlig at der i dem har været en Nedgang af 614 Millioner Kr., vil man se, at for disse 12 Aar har Tilbagegangen været 722 Millioner Kr.; i hvad der ligesom hører til Statens Værdier. Dette er de fattigste Forhold, idet mine Tal ere hentede fra det statistiske Bureau, imod hvilket vel næppe Noget vil have Synderligt at indvende. Skulde jeg ansøre en enkelt Indvending, skulde det være, at der med Hensyn til Udførselsværdierne maasse paa visse Omraader kan være opført et noget mindre Beløb, end der i Virkeligheden er opnaaet; men Enhver vil kunne sige sig selv, at denne Forskjel af Priiserne i Danmark og Udlandet af 5 pCt. eller saa omtrent, ikke vil forandre meget i de Tal, jeg har opgivet. Jeg har ikke Oplysninger fra 1888 eller fra indværende Aar, men vil man gaa ud fra, at det samme Forhold er bevaret, som er opgivet for de foregaaende Aar, vil man se, at der i disse 14 Aar har været en Underbalance af omtrent 850 Millioner Kr., eller nøiagtigere 842 Millioner Kr. Fæster man nu for Næmheds Skyld Tanken paa runde Tal, vil Folgen af min Betragtning, hvis man vedbliver at gaa frem paa samme Maade i de 3 Aar, altsaa til 1892 med en Underbalance af 60 Millioner Kr. om Aaret i vor Om sætning med Udlandet, blive den, at Danmark i disse 17 Aar, fra 1875—1892, er gaaet tilbage med 1 Milliard, 1,000 Millioner Kr. Jeg veed ikke, om man har saa let ved at fatte saadanne Tals, en saadan Kapitals egentlige Betydning, men naar det anvendes i en vis Forbindelse, kan det maasse forståas, at det er temmelig betydeligt. Jeg skal derfor her nævne, at det af Statskonomerne plejer at angives, at Danmarks samtlige Værdier repræsenterer et Beløb af 5 Milliarder, og man vil altsaa se, at hvis man i de 2 Aar, fra 1885 til 87, og de 3 Aar indtil 1892 vedbliver paa samme Maade som i de 12 Aar fortsat at anvende Landets Penges, vil man have sat overstyr af Landets Midler eller være gaaet tilbage i Værdi dette Beløb af 1 Milliard, hvilket altsaa sammenholdt med Statens samtlige